

PRESTIŽNÍ STUDENT

desáté číslo

ZMĚNA

26. 4. 2023

ČLENOVÉ REDAKCE

**PÁJA
CHALUPOVÁ**

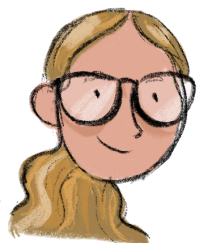
**KUBA
MEJZR**

**KLÁRKA
ŠOLTYSOVÁ**

**MAKY
NOVÁKOVÁ**

**ANIČKA
VERNEROVÁ**

**ELIŠKA
DOLEŽÍLKOVÁ**

**NELLA
VAGEROVÁ**

**ONDRA
GROH**

**ADAM
BIBEN**

**SÁRA
BENEŠOVÁ**

OBSAH

GRAFIKA

Pavla Chalupová

Maky Nováková

ILUSTRACE

Nella Vagerová

KOREKTURA

Anička Vernerová

Klárka Šoltysová

Úvodník	3
Změna času	4
Profesorka Alena Horáčková: Rozhovor s Václavem Havlem byl husarský kousek	5
Tématická cesta na Sicílii	9
Arabský horoskop	11
Lidl vs. Billa	13
SNGA: Nový spolek na škole	15
Zase nějaká změna	16
Rozmohl se nám tady takový nešvar	17

Milí a prestižní čtenáři našeho časopisu, je tu konec dubna a s ním i nové číslo. Tentokrát již desáté. Naše první kulaté výročí

Mám-li k vám být upřímná, tento úvodník smolím už čtvrtým týdnem. A ano, zítra je deadline na odevzdání článků a já jsem ještě před deseti minutami měla prázdný papír.

Je to velká zodpovědnost psát první slova, která si čtenář přečte a Kuba mi svými úvodníky nastavil laťku sakra vysoko. Ale dost už o mých struggles, které jsem očividně překonala.

Desáté číslo se nese ve znamení změny. Té si můžete všimnout už na titulce, poprvé se na obalu objevují dvě tváře. Navíc budeme psát téma čísla na přední stranu.

To ale zdaleka není všechno, co se změní. Změnu na titulce bych spíše nazvala takovou výjimkou pro výjimečnou situaci. Jak už zřejmě všichni víte (ještě aby ne, když vás na to Kuba psychicky připravoval již od února), vedení časopisu jsem na začátku dubna převzala já. S celou redakcí mi byl předán i rozpočet, z kterého tiskneme výtisky. Ten je bohužel opravdu malý a v blízké budoucnosti nám ho nikdo nenavýší. (Ale pokud by chtěl,

bránit se rozhodně nebudeme.) Tím pádem jsme se museli uskromnit. Výtisk, který právě teď držíte v ruce, je černobílý (pokud nás tedy nečtete online, tam, jak asi vidíte, jsme zůstali barevní). Tato změna nám sice sebrala barvy, ale na druhou stranu je teď po škole hned trojnásobek výtisků. Což je za mě celkem dobrý deal. No ne?

Druhá, méně patrná změna, se týká vzhledu. Snažili jsme se esteticky celé číslo více uhladit a sladit. Jestli se nám to povedlo nám můžete dát vědět - na instagram či když nás někde potkáte. Za zpětnou vazbu budeme moc rádi.

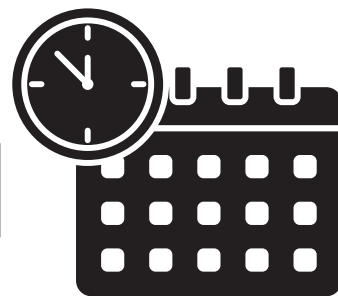
Teď už ale k obsahu čísla. Najdete tu jak články týkající se změny, tak i rozhovor s paní profesorkou Horáčkovou, personalizovaný horoskop, reportáž ze Sicílie či detailní rozbor našich nejbližších supermarketů.

Uf, tenhle úvodník je delší než jsem čekala. Obsahuje však vše, co bylo na začátek potřeba říci. Nebojte, příště už tak ukecaná nebudu (snad).

Písmenkům zdar

Pavla Chalupová

Změna času

Je možné, že bychom se my všichni až tak rádi mučili? To je pro mě totiž jediným vysvětlením toho, proč vůbec existuje něco jako posun času. Tyto dva inkriminované dny v roce jsou pro některé z nás procházka peklem.

Místo obvyklých 24 hodin se den v lepším případě prodlouží na 25, v horším případě zkrátí na 23. V průměru se sice na našich obvyklých 24 hodin dostaneme, ale i tak je tento posun pro naše tělo fatální. Jakékoli rutiny, které jsme si stihli za půl roku vytvořit, se zhroutí jako domeček z karet. Náš biorytmus se úplně rozhodí a nám tak nezbyde nic jiného, než opět vše poskládat podle nově nastoleného řádu. A argument typu „alespoň bude večer déle světlo“ už to opravdu nezachrání.

Je sice pravda, že většina studentů jakoukoli pravidelnost ve svém životě postrádá, ale možná právě oni tento posun vnímají ze všech lidí nejcitelněji. Protože i přes to, že víme, kdy se čas mění, přijde vždy nečekaně a úplně nevhod. Máte na poslední neděli v říjnu naplánovanou schůzku, na kterou se těšíte už dlouho dopředu? Pak si budete muset počkat o hodinu déle, zrovna se vám totiž posunul čas ze 3 na 2. Nebo naopak, jako vždy na poslední chvíli

doděláváte důležitý úkol, a ona je poslední neděle v březnu? To asi budete v ještě větším časovém presu, protože se čas posouvá ze 2 na 3.

Pokud jste ale optimističtější smýšlející osoba, můžete brát všechny výše uvedené změny pozitivně. Mám jeden den, ve kterém je najednou o hodinu více? Jeeej, tak ji přece nějak využiji. Už dlouho jsem si chtěl/a přečíst nějakou knihu, podívat se na film nebo déle spát, proč na to tuto hodinu navíc nevyužít? Mám naopak v jednom dni o hodinu méně? To přece nevadí, vše si naplánuji tak, abych to stihl/a, budu na to připraven/a a nezaskočí mě to.

Ať už jste spíš pesimističtí nebo optimističtí, jedna věc je jasná. Toto téma hýbe celým světem. Odborníci ani světoví lídři se nemohou shodnout, zda by se posuny času ze zimního na letní a obráceně neměly úplně zrušit. Protože jsou sice změny času většinou velmi nepříjemné, ale my lidé už jsme si na ně tak zvykli, že by jejich zrušení naopak mohlo znamenat problémy mnohem větší.

Anička Vernerová

Profesorka Alena Horáčková: ROZHOVOR S VÁCLAVEM HAVLEM BYL HUSARSKÝ KOUSEK

Změna v zaměstnání je dneska už běžná věc. Dřív to ale běžné nebylo. A změna povolání? No tak to už teprve ne. Přesto na chodbách potkáváte profesorku, která si něčím takovým prošla a možná to ani netušíte. Ale její studenti nejspíš vědí, o kom je řeč. Ano, je to paní profesorka Horáčková. Práci pedagožky se začala věnovat hned po dostudování FF UK. V letech 1989 až 1995 ale také současně pracovala i v Českém rozhlase. Navíc se tam dostala těsně před významnou událostí našich dějin – Sametovou revolucí. Kromě toho jsme se také bavily o rozhovorech se zajímavými osobnostmi, o práci pro TV Nova, nebo co se paní profesorce někdy zdá.

Jak jste se k práci v Českém rozhlase dostala?

V té době jsem učila asi dva roky na Střední průmyslové škole strojnické na Proseku. Ale moc mě to nenaplňovalo. Pak mi jeden známý řekl, že v Československém rozhlasu vyhlašují konkurz do redakce Mikrofóra. To byl rok 1989. Já se do toho konkurzu přihlásila a dostala nabídku pracovat jako externista pro Mikrofórum. Pracovala jsem velmi aktivně pět let. A to jsem pracovala tam a zároveň na té průmce, od roku 1992 pak na Arabské. Dost mě to bavilo, a navíc přišel listopad 89, což byla ta nejlepší doba pro to se něco naučit.

Co bylo náplní vaší práce?

Točila jsem reportáže, naučila jsem se stříhat, psát scénáře, vysílala jsem živě ze studia. Dělávala jsem různé komponované pořady nebo překládala z francouzských časopisů. Hodně jsem chodila i do Francouzského institutu na vernisáže a tiskovky. Nebo když jsem jela do zahraničí, tak jsem odtamtud telefonovala a popisovala, co se tam děje. Takže můj běžný den vypadal tak, že jsem ráno vyjela na průmyslovku, odpoledne se přesunula do rozhlasu a v noci se vracela domů.

To všechno bylo náplní vaší práce už od začátku nebo jste se k tomu dostala postupně?

Já bych řekla, že hned od začátku. My jsme měli hroznou kliku, my, kteří jsme udělali ten konkurz. Protože rok 89 byl přelomový a někteří lidé odešli, někdo zůstal, ale my jsme se najednou dostali ke spoustě věcem.

Takže vás jako začátečníci vůbec nedrželi stranou, když začala revoluce. Do všeho jste se zapojila a byla aktivní.

Asi jo, a docela mě to i zpětně překvapuje, jak rychle to šlo. Před 17. listopadem jsem byla ještě na Moravě na akci písničkářů a za pár dnů mi volal kolega nade mnou, jestli bych v úterý 21. nepřišla do rozhlasu se studenty, aby tam vyprávěli o revoluci.

Vy jste velice brzo dělala rozhovor s Václavem Havlem. Jak na něj vzpomínáte?

Na ten rozhovor a na ten přístup vzpomínám a zpětně to vidím jako neuvěřitelné štěstí a událost. Na konci roku jsme měli opravdu volnou ruku. Když jsem přes vánoční prázdniny roku 89 přečetla knížku Dálkový výslech od Havla a Hvíždaly, tak jsem se 26. prosince rozhodla, že s Václavem

Havlem natočím rozhovor. Šla jsem do Špalíčku, tam mi dala ochranka kontakt na manželku tiskového mluvčího a spojila se s ní. Večer jsem se dozvěděla, že mám přijít další den 27. a mám na rozhovor patnáct minut. Já se strašně bála, patnáct minut je málo, byla jsem z toho na nervy. Celou noc jsem ležela s otevřenýma očima a v polospánku si opakovala sedm otázek, které jsem si vymyslela. Další den jsem šla pro magneták a pak natočit ten

rozhovor do Špalíčku. Havel byl nesmírně vstřícný, až takový plachý, ale na ty otázky odpovídal s chutí, takže asi nebyly úplně hloupé. Bavili jsme se třeba o Peroutkovi, demokracii nebo co čeká naši společnost. A ještě ten den se to sestříhalo a vysílalo. Byl to opravdu husarský kousek.

„PŘIŠLO MI, ŽE JE TAM TAKOVÁ ZBYTEČNÁ AUTOCENZURA, A TO MĚ NEBAVILO.“

A jak vzpomínáte na Havla?

Na Václava Havla vzpomínám s úctou a s láskou. Když se mi narodil syn a já přemýšlela, jestli odejít z rozhlasu nebo z Arabské, tak jsem se rozhodla díky němu. V tom rozhovoru mi totiž řekl, že musí

vyrůst několik generací nových mladých lidí, aby se společnost změnila. A tak jsem odešla z rozhlasu. Rozhodl za mě a jsem mu za to vděčná.

To byl důvod, proč jste nakonec odešla, kvůli synovi.

Jednak kvůli rodině a jednak proto, že ta svoboda v rozhlase tehdy podle mě už nebyla tak bezbřehá, už se tam začala promítat nějaká politická korektnost. Přišlo mi, že je tam taková zbytečná autocenzura, a to mě nebavilo. A zároveň jsem měla pocit, že to nejlepší jsem tam už prožila.

Vy jste těch rozhovorů dělala mnohem víc, na koho vzpomínáte nejraději?

Na spisovatele Čechoameričana Jana Nováka. Ten mě nadchnul, protože jsem ho pozvala do pořadu, kde jsme mluvili o politice, o něm, o všem a do toho vybíral muziku. Bylo to strašně fajn. Pak mi do knížky napsal, že ten rozhovor nebolel, tak to jsem měla radost. Vzpomínám taky na umělkyni Ester Krumbachovou. Ta byla inspirativní od okamžiku, kdy vešla do studia. Od ní si pamatuju větu, že ten náš život byl šedivácký a teď by mohl být konečně lepší, barevný.

Využívala jste toho, že jste vystudovala historii?

Určitě, třeba když jsem si pozvala profesora Jana Křena, odborníka na česko-německé v

ztahy. Řešili jsme spolu Mnichov 38 a odsun Němců. To nám mohli posluchači volat přímo do studia, tak nám někteří nadávali, že jsme proněmečtí a vyhrožovali. Propašovávala jsem historii, kde se dalo.

„TO NÁM MOHLI POSLUCHAČI VOLAT PŘÍMO DO STUDIA, TAK NÁM NĚKTEŘÍ NADÁVALI, ŽE JSME PRONĚMEČTÍ A VYHROŽOVALI“

Neměla jste potom strach, když vám posluchači vyhrožovali?

Ne. Myslím si, že lidi z rozhlasu nejsou v ohrožení, když se nepředvádějí ještě někde na obrazovce. Asi to bylo i tou dobou, ta doba byla taková, že ten strach nepřicházel. A možná to bylo i tím mládím, dneska bych se bála víc.

Stala se vám nějaká nemilá příhoda?

Měla jsem obrovskou příležitost natočit rozhovor s Karlem Krylem. A ten čas, který jsem s ním strávila, byl pro mě obohacující a mluvil nádherně. Ale v rozhlasu jsem zjistila, že z toho nemám nic, že jsem asi špatně zapnula magneták. Dodnes si to vyčítám. Já jsem pak volala Karlu Krylovi, ale on mi řekl, že dává rozhovor jenom jednou, a to jsem samozřejmě chápala, ta věta byla jasně

řečená. Ale poučila jsem se z toho, pak už se mi to nikdy nestalo.

Posloucháte rozhlas, sledujete jeho aktivity? Nebo to jde už úplně mimo Vás?

Já Český rozhlas často využívám jako pramen pro studenty. Ale že bych si sama zapínala pravidelně rozhlas, tak to nedělám. Nejsem stálý posluchač, ale určitě rozhlas své stálé posluchače pořád má. Ale asi už to nebudou mladí lidé. Ty osloví spíš podcasty, třeba Vinohradská 12. Já sama teď sleduju spíš Českou televizi.

Myslíte si tedy, že Český rozhlas ztrácí své posluchače? Když byste to srovnala s tou dobou, kdy jste tam pracovala.

Rozhodně. Myslím si, že v 90. letech byl hodně poslouchaný a byl vnímán jako zdroj ověřených informací, které přicházely ve správný čas. Také je to tím, že lidi byli z těch dob komunismu vyprahlí po informacích ze svobodných médií. Dnes bych tipla, že to bude generace lidí středního věku dál. Myslím si, že ze studentů Arabské nikdo rozhlas neposlouchá.

Jak na své působení zpětně vzpomínáte a nelitujete, že jste se do rozhlasu později nevrátila?

Když jsem měla pocit nějakého zmaru při práci kantorky, tak jsem si někdy říkala, že jsem měla zůstat. Mě to strašně bavilo, mělo to nějaký náboj. Ale zpětně si po takovém

zalitování řeknu, že nelituji. Měla jsem si tím projít. Byla to éra, kterou jsem chtěla prožít. Znamenalo to pro mě obrovskou vzpruhu a

OBČAS SE MI ZDÁ, ŽE DOSTANU NABÍDKU UDĚLAT SKVĚLÝ POŘAD. A V TOM SNU NEODMÍTÁM.

inspirovalo mě to při práci dál. Takže dneska toho nelituju, ale byla to jedna z nejlepších etap mého života.

Vy jste se dostala i k televizi Nova. Říkám si, jak se stalo, že jste z rozhlasu přešla do Novy?

Já jsem znala člověka, který jako dramaturg pracoval pro pořad, který měl formát talkshow. Jmenovalo se to Proč? Ten formát se moc dlouho na Nově neudržel, protože Nova byla hned od začátku komerční televize. Byl to podobný formát jako Interview ČT. V té době jsem už sice působila na Arabské, ale byla jsem doma se synem. A tomu dramaturgovi jsem řekla, že bych měla nějaký nápad. Poslala jsem mu zajímavé hosty a on mi řekl, ať to připravím. Dělal jsem rešerše a vlastně takový scénář.

Hostem byl třeba herec, politik, bývalý pracovník Svobodné Evropy a svobodný zednář Martin Štěpánek. Pak to byl bratr Tomáše Kolovrata a další. Ale ten výsledek nebyl to, co jsem si představovala. Udělala jsem scénář a moderátor to znevažoval, byla to spíš show. Připravila jsem něco, za co jsem se nestyděla, a vzniklo z toho něco, z čeho mi vstávaly vlasy hrůzou. Například podmínkou bylo napsat, co si ten člověk nepřeje, aby se o tom mluvilo. A samozřejmě, že moderátor se na to hned na začátku zeptal. Takže jsem brzo odešla. Myslela jsem, že to bude seriózní.

Na závěr bych se vás chtěla zeptat na současnost. Jestli máte nějaké plány do budoucna nebo jestli neuvažujete zase o jiném povolání?

Jiné povolání už neplánuju. To, co dělám teď, pořád přináší nové příležitosti, někde se posouvám. A zpětná vazba od studentů mi dává pocit, že to není úplně marná práce. Ve svém věku asi už takovou změnu neplánuju. Ale možná kdybych se pak nudila, tak bych

chtěla něco napsat. Vždy to byl můj sen. Řekla bych, že úplně těžkopádně nepíšu. A možná si jednou sednu a něco napíšu. Spíš to nikdy neudělám, ale snít o tom můžu.

Alena Bernášková

TEMATICKÁ CESTA NA SICÍLI

Poslední týden v březnu se vydalo přes čtyřicet žáků naší školy (včetně mé maličkosti) s doprovodem čtyř pedagogů na pětidenní výlet do Itálie, konkrétně až za špičku italské boty, na Sicílii.

Díky cestování s leteckou společností Wizz Air jsme se každý musel sbalit do příručního zavazadla o rozměrech menších než je moje školní taška. Ale i přes tento malý problém (a to doslova, jelikož taška nesměla mít na délku přes 50 cm) jsme 28. března odletěli z pomalu zasněžené Prahy do Catanie.

Náš hotel se nacházel necelé tři minutky od jednoho z několika náměstí, z kterého jsme každý den vyjížděli autobusem na výlety. Lokace našeho hotelu byla velmi výhodná, do supermarketů i centra města jsme to měli jen pár minut a takový strip bar byl hned ve vedlejší budově.

Dost už ale o našem ubytování, mnohem zajímavější jsou místa, která jsme navštívili.

Za pět dní našeho pobytu jsme stihli projít Catanii, kde jsme byli ubytovaní, podívat se do místní střední školy (více o škole se dozvíte dále v článku), vylézt až téměř na vrchol Etny, poznat krásy měst Syrakusy a Taormina a dokonce jsme smočili nožky v moři (ti nejodvážnější z nás vytáhli i plavky).

Nejpodstatnější částí výletu bylo rozhodně jídlo. Každý večer (až na jednu výjimku) jsme večeřeli v místní vyhlášené restauraci čtyři chody. Možná si říkáte. Čtyři chody? To nic není! Předkrm, polévka, hlavní chod, dezert.

To je toho. Ale to byste byli na omylu. Čtyři chody v Catanii jsou jako čtyři obědy ve školní jídelně, možná tři a půl, pokud si dáváte polévku. Po první večeři jsme pochopili, oč tu běží a po zbytek výletu jsme se pouze lehce nasnídali a po zbytek dne vytvářeli místo na očekávanou večeři.

Na závěr bych se ráda vrátila již ke zmiňované italské střední. Tematická cesta byla totiž vytvořena ve spolupráci s místním gymnáziem Enrica Boggia Lera. Školu jsme poslední den našeho pobytu navštívili. Žáci školy (víceméně již naši kamarádi, se kterými jsme byli druhý den na výletě v Syrakusách) nás školou provedli a líčili nám část její historie. Budova školy je bývalý klášter, který byl za 2. světové války vybombardován. A škody, které útoky nadělaly, se opravují dodnes kvůli nedostatku financí. Škola také obsahuje bunkr, do kterého jsme mohli nakouknout.

Viděli jsme zde poškrábané zdi, na kterých si lidé zaznamenávali, jak dlouho se v bunkru

schovávali, aby neztratili pojem o čase.

(V Itálii je také trošku jiný školní systém, do školy se zde chodí od pondělí do soboty. Odpolední vyučování neexistuje, jsou to jen dobrovolné hodiny navíc.)

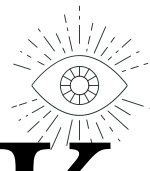

Pokud váháte kam o prázdninách, tak Sicílii můžu jenom doporučit. Je to ta levnější část Itálie, takže vaše peněženka vám bude vděčná a zároveň je tu opravdu krásně. A pokud sem pojedete a nebudete mít pouze příruční zavazadlo, osobně doporučuji místní pistáciovou Nutellu (ta se do nás vešla i po té obrovské večeři).

Pavla Chalupová

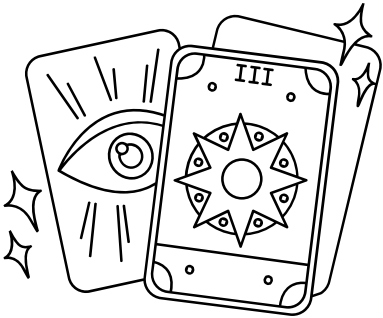

ARABSKÝ

HOROSKOP

TÍMTO BYSTE SE ROZHODNĚ (NE)MĚLI ŘÍDIT.

Humáč, přírodovědec nebo programátor?

Račte přistoupit a dozvíte se, jaký obor vám byl na Arabské předurčen. Osvětlíte si, zda směřujete svůj život správným směrem nebo jestli marníte svůj čas. Jste připraveni dozvědět se o vašem osudu více?

Beran

Jste všestranní. Zvládli byste kterýkoliv obor na Arabské, takže ať už jste kdekoliv, jste správně. To ale neplatí o vašem (nepříliš moudrém) výběru druhého cizího jazyka. Buďte prestižní studenti a zapojte se do školních soutěží. Vesmír vám přeje.

Býk

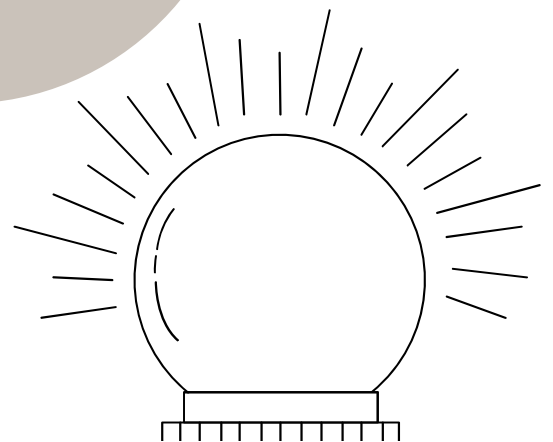
Věřte své intuici na maximum a odhalte svůj skrytý talent v oblasti programování. Rozverný Jupiter k vám letos bude štědrý, tak využijte svůj talent naplno! Věnujte větší pozornost své absenci. Přichází krušné období.

Blíženci

Humanitní obor je váš! Zaměřte se na dobré vztahy se svým dějepisářem a profesorem ZSV. Nikdy nevíte, kdy se vám budou hodit... Stresu se zbavte šlofikem v klubíku.

Rak

Drazí Ráčci, jestli jste na přírodovědné větví, tak jste na úplně špatném místě. Dobrá zpráva je, že vás to netrápí a proplouváte Arabskou plní optimismu. Dejte si nášup ve školní jídelně!

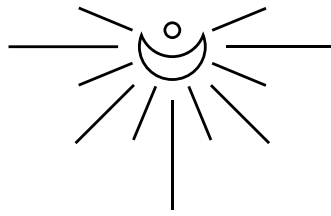

TW: Toto celé je pouze smyšlené a vytvořené na základě pocitů autora.

Lev

Planeta Mars vám letos dodá sílu k tomu, abyste se rozvíjeli tak, jak si přejete. Dnes je optimální den pro to, aby jste zamířili do školního gymu. Oplýváte touhou vzdělávat se.

Fyzika a chemie jsou jednoznačně vaše nejsilnější předměty.

Váhy

Humanitní větev je ta jediná, na které byste měli být! Zaměřte se na svůj talent učení se cizích jazyků! Celý život jste předurčení k velkým věcem v oblasti lingvistiky. Dejte si pozor na vaše vztahy s kuchařkami...

Panna

Od jarních měsíců vám je přáno ve všech oblastech života (kromě té studijní). Výběr volitelných předmětů se vám stane osudovým.

Nezanedbávejte svůj organismus. Dopřejte si trochu spánku nebo kafe ze školního automatu.

Štír

Ve vašem životě na Arabské se budou odehrávat zásadní změny. Na pomoc máte vášnivou Venuši která vás nenechá udělat špatná rozhodnutí. Vedení školy šokujete svým prospěchem!

Kozoroh

Vaše umění v oblasti programování je nadlidské! Byli jste předurčení ke studiu na ČVUT. Šokujte všechny okolo a podejte přihlášku na obor informačních technologií! Vesmír si to tak přeje.

Střelec

Přírodní vědy jsou pro vás jako stvořené! I když si občas nevíte rady, nezoufejte! Saturn vám ke studiu dodá pečlivost a vytrvalost.

Dejte si pozor na vaše příští laborky. Číhá na vás nebezpečí...

Vodnář

Jste spíše humanitně zaměřeni, proto se soustřeďte hlavně na předměty tohoto typu. Amor na vás zamíří svými šípy a poznáte svou životní lásku.

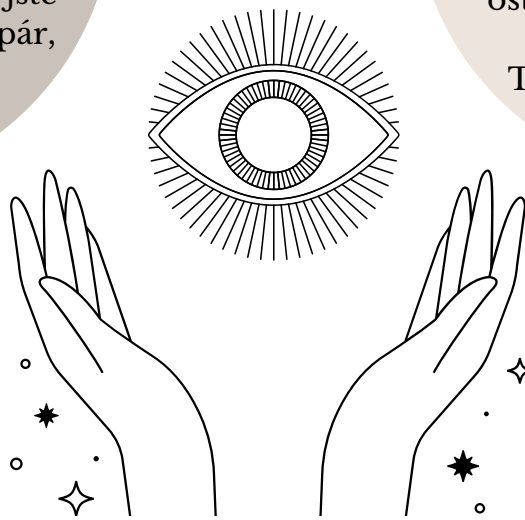
Pokud se tak stane v rámci školy, tak dbejte na to, aby jste se z vás nestal TEN školní pár, kterému se vyhýbáte obloukem na chodbě.

Ryby

Vaše umělecké nadání rozhodně nejde popřít! Zvažte maturitu z hudebky nebo výtvarky. Známkami byste se měli stresovat pouze u matiky a chemie. Všechny ostatní předměty zvládnete levou zadní. Tak odvalu milé Rybky!

Pro věštbu z karet volejte:

900 690 960

Vaše astroložka
Maky Nováková

LIDL vs. BILLA

Samozřejmě že jsme se s tímto dilematem každý setkal. (A kdo říká že ne, tak ten lže.) Ještě aby ne, když jsou to dva supermarkety nejbližší naší škole. A myslím, že dokonce i skoro každý přemýšlel nad tím, jak ušetřit každou korunu, stejně jako já. A vyplatí se opravdu jít až na Bořislavku do Lidlu? Nebo je lepší jít do bližší Billy?

Upozorňuju, že jsem silně zaujatá jako skalní fanoušek Lidlu. Tenhle článek je jenom vyjádření mého názoru, nemusíte ho respektovat, hehe. (Nechce nám Lidl udělat collab? To by byly peníze na tisk časopisu.)

1. Můžu si to dovolit?

Začneme rovnou tím nejdůležitějším, a to je cena. Tím se rozhodně připisují bodíky Lidlu, protože ten v tomhle rozhodně Billu předčí. Chápu že Billa je blíž, já tam taky zajdu, když jsem líná nebo je krize, ale cenově to moc student friendly není (pokud zrovna nejste Jakub Mejzr a nemáte Billa Bonus kartičku, to pak chápu). Ale já si prostě klidně kvůli

tomu zaplácnu celou velkou přestávku a nakoupím si svačinku dvakrát levněji v Lidlu, který je navíc mnohem sympatičtější místo. Abyste mi věřili, tady jsem udělala menší srovnání toho, co můžeme běžně ke svačině nakupovat:

	LIDL	BILLA
máslový croissant	(57g): 9,90 Kč	(53g): 14,90 Kč
Čokopiškoty malinové	(147g): 21,90 Kč	(147g): 32,90 Kč
jahodový jogurt	(150g): 7,90 Kč	(150g): 14,90 Kč
kaiserka	(90g): 5,90 Kč	(56g): 5,90 Kč
česneková bageta	(175g): 14,90 Kč	(165g): 26,90 Kč

2. Je to kvalitní a najím se z toho?

Zároveň když se rozhoduju, přemýšlím nad tím, co se mi víc vyplatí koupit. Já si radši dám česnekovou bagetu v Lidlu, která vím, že je dobrá i když jsou čtyři odpoledne, než nějaký pochybný pečivo z Billy, na které kdoví kdo sahal.

Ano, jednou jsem viděla jak v Bille jeden ze zaměstnanců přehazoval holýma rukama rohlíky a protože Billa zaměstnává opravdu velmi podivná individua, rozhodně jsem na pečivo ztratila chuť. S tím se pojí i vzhled prodejny. Poměrně špinavá Billa v nemoderním baráku se prostě

nedá srovnat s nově postavenou Bořislavkou, ve které se nachází čistá a uklizená prodejna Lidl. A to odpovídá i kvalitě výrobků, ještě se mi nestalo, abych si v Lidlu koupila něco, čeho bych potom litovala a nechutnalo mi to.

3. Jak velký je výběr?

Tady se možná někdo bude bránit, že Billa má větší výběr než Lidl. Já říkám, že je to o tom, co zrovna sháníte.

Já teda většinou hledám svačinku nebo večeri (nebo ultra levný alkohol, taky super z Lidlu), která mě zasytí a bude stát pár korun. V tom si myslím, že má Lidl lepší výběr. Už jenom ten jejich sortiment pečiva. Uznejte, že česneková bageta je přímo zázrak. A pokud jste například rodina s dětmi nebo právě student, Lidl je tu právě pro vás.

Taková zajímavost, s paní profesorkou Hniličkovou jsme si jednou na semináři ZSV říkali, že Lidl má „navodit pocit luxusu“, jako například jejich fancy edicí Deluxe.

A také cílí na střední třídu, což odpovídá zhruba obyvatelstvu Prahy, zrovna Prahy 6 konkrétně z většiny. (I když, toaletní papír s vůní kokosu by zrovna prodávat nemuseli...)

V Bille na druhou stranu například najdete takové výrobky, jako je žrádlo pro kočky nebo deset druhů nakládaček a hořčice. Pořád je dobře znát, že Billa (konkrétně ta u školy) je primárně určená pro důchodce, kteří zde v okolí bydlí.

4. Je to daleko?

Tak to samozřejmě každý z vás ví, ale pro jistotu to ještě zopakuju. Billa se nachází hned naproti tramvajové zastávce Sídlíště Červený Vrch,

hned u naší školy.

Najdete ji v budově, která

vypadá z dálky velmi odpudivě a vevnitř to není o nic lepší. Vyjedete po malém eskalátoru nahoru a po vaší pravé ruce je samotná prodejna.

Lidl se nachází v OC Bořislavka, do něhož se vchází vchodem z podzemí (od metra), nebo od tramvaje dolů, případně zvenčí, když obejdete Bořislavku z ulice Kladenská.

Takže dojít do Lidlu a nakoupit si tam vám, pokud jste rychlí, zabere zhruba celou velkou přestávku. To je poměrně nevýhodné, vzhledem k tomu, že v Bille jste za pár minut.

Teď už si musíte vybrat sami, snad vám můj článek otevřel nové obzory. Třeba přišel čas na ZMĚNU.

Klárka Šoltysová

SNGA:

NOVÝ SPOLEK NA ŠKOLE

Podle zákona 89/2012 Sb. Občanského zákoníku, paragrafy § 214 až § 302, se právnická osoba GYMNÁZIUM, PRAHA 6, ARABSKÁ 14 (oficiální název naší školy) rozhodla založit novou organizaci s názvem Spolek Nepřátel Gymnázia Arabská. Tento nový spolek má vzniknout po boku spolku již existujícího, a sice Spolku Přátel Gymnázia Arabská, vedeného v rejstříku od 1. ledna 2014.

zamýšlené logo spolku:

Spolek Nepřátel Gymnázia Arabská

Výňatek ze stanov spolku SNGA:

Článek 2. Účel a hlavní činnost spolku

1. Účelem spolku je

- a) Podpora pro získání potenciálních peněz od studentů, kteří se nepodílí na financování spolku SPGA
- b) Podpora umístění menstruačních pomůcek zdarma tam, kde jsou potřeba; zejména na chlapecké toalety
- c) Podpora smysluplných projektů připomínající historii školy; konkrétně vertikálními svítícími prvky hranatého tvaru umístěných na zdech
- d) Podpora studentských kreativních počinů; zřízení speciální poličky ve školní knihovně pro odkládání vzhledných plechovek energetických drinků značky Monster Energy
- e) Podpora kulinářských podniků studentů; umístění rychlovarné konvice a mikrovlnné trouby do společných prostor školy (výhledově i pořízení vaflovače)
- f) Podpora vylepšení PR image školy; založení školního účtu na sociálních sítích TikTok, Snapchat a WhatsApp, které budou spravovány pedagogickým personálem školy

Po přečtení stanov spolku a následné konzultaci s renomovanou expertkou na školské právo, jež je shodou okolností i bývalou studentkou na škole Gymnázium, Praha 6, Arabská 14, se domníváme, že vznik organizace Spolek Nepřátel Gymnázia Arabská bude mít jistě blahodárný vliv na existenci jak školy samotné, tak i studium každého žáka. Podle našich informací by měl být členský příspěvek spolku několikanásobný oproti členskému spolku v SPGA.

Dotázaná osoba z vedení školy, která si nepřála být jmenována, to okomentovala následovně: „Kdo chce holt remcat, bude si muset prostě trochu připlatit. Za mě ale nejsou ty čtyři tisíce za rok jako příspěvek tolik.“

škola nArUby :školy

Tento článok je z rubriky Škola nArUby. Informácie, ktoré zde zaznívajú, jsou smyšlené a mohou, ale nemusí odrazet realitu naší prestižní školy.

Jakub Mejzr

ZASE NĚJAKÁ ZMĚNA

Změna. Věc, které se nikdo z nás v životě nevyhne. Každou chvíli se v našich životech něco mění, ale že se změna dostane i na tak prestižní platformu, jako je tento časopis, jsem opravdu nečekala.

Pokud nežijete pod kamenem, asi jste si všimli, že obsazení pozice šéfredaktora se ZMĚNILO. Otravné, že? Zase si musíme zvykat na něco nového. Aby ta ZMĚNA nebyla náhodou již takhle naprosto zásadní, ještě na tuto pozici byla dosazena žena. Než si všichni zvykneme k tomuto titulu přidávat koncovku „a“, zas na tu pozici dosadí někoho nového. A začne to zase od začátku. Ach ty ženy. Pořád by něco měnily. Copak jim nestačí, co všechno už napáchaly? A tyhle „inovace“ se neobjevují poprvé.

Ženy si v průběhu našich dějin vydupaly už tolik změn. Možnost studovat, vybrat si

manžela, nebýt majetkem muže, dokonce i to volební právo. Takhle překopat demokratický systém. Kdo si má na tyhle novodobé inovace pořád zvykat. Stačí, že na Slovensku cpou ženy i na prezidentské pozice, ale že i my tady? To se mi naozaj moc nepáčí. Patriarchát zde vládne již několik staletí a já si mám teď začít zvykat na něco nového? Tak to tedy ne.

To za našich mladých let by jim to neprošlo. To měla ještě mládež úctu k nějaké tradici. Dneska je to samá revoluce, samá stejná práva pro všechny, rovnost a já nevím co všechno. Jak to tady bude vypadat za 20 let, když to takhle půjde dál. To už tu po nás nezbyde nic. Všechno se tu zase ZMĚNÍ.

Pavla Chalupová

Článek obsahuje ironii.

ROZMOHL SE NÁM TADY TAKOVÝ NEŠVAR

Každá třída u nás na škole má svého starostu, který se stará o hladký chod školy. Informuje také studenty o nadcházejících změnách či událostech projednávaných na školské radě a v neposlední řadě předává vedení návrhy od spolužáků na zlepšení našeho školního prostředí.

Školskou radu na Arabské lze také vnímat jako jakousi Poslaneckou sněmovnu, ovšem s jedním obrovským rozdílem... Vedení zde má absolutní právo veta. Tato rádoby sněmovna se tak stará nejen o veřejné blaho, ale také o to, aby byli všichni studenti informováni a především, aby se cítili vyslyšeni.

Studentská rada není však pouze o návrzích žáků, ale také o tom, co potřebuje projednat vedení školy. Většinou se jedná o změny v rozvrhu, plánované akce, informace pro maturanty, ale občas, občas je potřeba studenty pokárat za jejich neotřelé chování a mě to tentokrát tak moc pobavilo, že si prostě nemůžu odpustit krátký komentář.

Konkrétně se projednávaly dvě věci, z nichž obě jsou spojené s naší milovanou, čerstvě zrekonstruovanou knihovnou. Studenti údajně zanechávají plechovky od dopitých energy drinků na vrchních poličkách regálů a představa toho, že paní Lenka Dvořáková leze na štafle a sundává tyto plechovky prostě působí vtipně, ale zároveň

trochu politováníhodně. Chci tedy vás, studenty bez energie, poprosit, abyste nenechávali vaše nápoje na vrchních poličkách, ale aspoň na těch spodních, aby s tím paní knihovnice neměla takový problém.

Ne, teď vážně. Být vámi bych ty plechovky vyhazoval, protože pokud to neuděláte, tak nás všechny postihne krutý trest, a to zákaz vstupu s taškou a batohem do knihovny.

Chápu, že jméno naší školy lehce svádí k tomu si myslet, že pobyt s batohem ve veřejných prostorách může být pro kolemjdoucí v některých krajních případech poněkud nebezpečné, ale moc nerozumím tomu, co má zákaz batohu společného s plechovkami energy drinků.

Samozřejmě, že první argument, který vás i mě asi napadne, je, že si potom nikdo s sebou do knihovny nepřinese plechovku

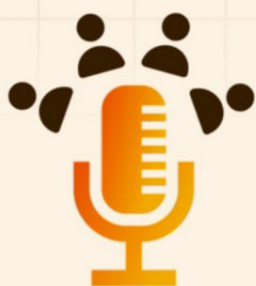
potají. Při tomto řešení je však zapotřebí myslet na to, jak nepříjemné by pro samotnou Lenku Dvořákovou muselo být studentům vysvětlovat, že do knihovny nesmí s batohem. Ovšem jestli našemu vedení toto nevadí, tak nerozumím, proč se tam radši nezakáže jíst a pít, a jestli to tam platí a už teď se to nedodrhuje, tak by mě upřímně zajímalo, jak by to dopadlo se zákazem tašek a batohů.

Toto ale není všechno. Studentům byla vytýkána ještě jedna věc a myslím, že bych to sám nedokázal říct lépe než naše vedení. Cituji: „Do knihovny se nemá chodit válet a rozvalovat, ale decentně odpočívat. Knihovna je totiž odpočinková zóna na úrovni.“ Myslím si, že ta message je z toho

celkem jasná. To, čemu však nerozumím, je, jak hrůzostrašně muselo vypadat „nedecentní odpočívání“, aby to stálo za zmínku v té naší studentské sněmovně.

Ale co už, pořád je lepší mít v knihovně plechovky od energetáku a buranské povaleče, než nálepky, občas skoro až plakáty, z lyftů, které tam naštěstí nejsou. Teda aspoň doufám, protože v tom případě by byl zákaz nošení všeho, co má kapsy, do knihovny naprosto nezbytný.

Ondřej Groh

Prestižní PODCAST

UŽ JSTE SLYŠELI NAŠE NOVÉ ROZHOVORY?

Ještě ne?

Tak to koukejte rychle napravit.

Na Spotify Prestižního podcastu vyšel oficiálně první díl s panem profesorem Žytkem a další díly můžete očekávat již brzy.

Pokud byste měli jakékoliv rady nebo třeba doporučení na dalšího hosta (klidně i s otázkami, které by vás zajímaly) tak neváhejte napsat na náš instagram .

© Prestižní student 2023

Číslo desáté

@prestiznistudent

Předej prosím časopis
někomu dalšímu.

